

08. juli 2020

I henhold til § 33, stk. 1, i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende forslag til Inatsisartutbeslutning:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at kontakte det danske rigsmyndigheder for at få øget indsatsen i bekæmpelsen af kriminalitet i forbindelse med hash og euforiserende stoffer, at få flere politifolk ansat samt, at opnå, at få afsat flere økonomiske midler til dette område.

(Medlem af Inatsisartut, Erik Jensen, Siumut)

Begrundelse:

Man kan vel ikke blive beskyldt for at lyve hvis man påstår, at vort lands største problem er det alt for store forbrug af hash og euforiserende stoffer i samfundet. Der er derfor også statistisk belæg for at kunne dokumentere at det skader samfundet og ikke mindst vore børn og unge der i større og større udstrækning lider herunder.

I denne forbindelse kan et endvidere dokumenteres, at dette fremgår af et §37 spørgsmål nr. 353 af 2019, til Naalakkersuisoq som Sofia Geisler, Inuit Ataqtigiit stillede, hvoraf det fremgik at antallet af diagnoser med hashpsykose som indlægges på DIH er stigende. Man kan heller ikke undgå at lægge til i svaret fra Naalakkersuisut, at de der bliver indlagt som følge af en hashdiagnose i de senere år er blevet yngre og yngre. Desuden viser tallene fra 2019 at 50 % af de indlagte var unge i alderen fra 15 til 20 år. Vi må derfor snarest samarbejde om at bekæmpe det store misbrug af hash og euforiserende stoffer.

Rigtig mange familier og ikke mindst mange børn og unge rammes hårdt og vi må få vendt situationen – i samarbejde.

Jeg vil endvidere henvise til mit eget §37 spørgsmål til Naalakkersuisut: §37 nr. 24, 2020 som også er besvaret af Naalakkersuisut.

I Politiets Årsberetning for 2018 (2019 er endnu ikke udkommet) ses det at der er konfiskeret 59,6 kg hash i hele landet.

I den forbindelse lægger man straks mærke til, at konfiskationen af hash i visse byer består af ganske forsvindende små mængder hvilket er til trods for, at borgerne de pågældende steder selv kan se, at hashproblemet er stort i deres by.

Som eksempel herpå kan nævnes, at man i Maniitsoq kun har beslaglagt 41,10 gram, 623 gram i Nanortalik, 96,29 gram i Qeqertarsuaq, 1,50 gram i Qasigiannnguit, alle konfiskerede mængder er tal gældende for 2018

Jeg mener på den baggrund, at det i sig selv viser, at indsatsen i bekæmpelsen af ulovligt indførte euforiserende stoffer bør intensiveres.

Man bør glæde sig over at nu hvor der er gået lang tid så har man endelig påbegyndt arbejdet på at forbedre lønningerne for politiet og anstaltsbetjentene. Man bør her være taknemmelig for at Naalakkersuisut og vore nuværende og tidligere folketingsmedlemmer har gjort en god indsats.

Når dette er sagt mener jeg dog også at det er særdeles vigtigt at antallet af politifolk (de rigtige normeringer) skal være udgangspunktet for at sætte tingene ind i deres rette perspektiv. Jamen vi hører jo at politiet ude i de forskellige byer indimellem knap kan følge med til deres arbejde, og at de ligefrem må prioritere opgaverne.

Såfremt antallet af konfiskationer af hash skal øges og hvis disse samfundsnedbrydere skal have deres straf så skal der flere politifolk til for at bekæmpe ondets ro, ligesom de hjælpemidler de har brug for også bør være mere omfattende. Det vil kun give ganske begrænsede resultater hvis man kun sætter ind med bekæmpelse af ulovligt indført hash og euforiserende stoffer i ganske bestemte få byer.

Som det er alle bekendt så er politiet stadig fuldt ud under den danske stats ansvarsområde. Dette er således årsagen til jeg rejser denne sag med formålet om at Naalakkersuisut henvender sig til Justitsministeriet i Danmark.

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

De forventede økonomiske konsekvenser anses ikke at overstige mere end 1/12 af et AC årsværk svarende til ca. 42.000 kr.

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for private næringsdrivende

Ingen.

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen.